

A Pécsi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság
Bf.II.278/2011/4. szám

A Pécsi Ítéltábla Pécsett, a 2012. évi január hó 20. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta az alábbi

v é g z é s t :

A másodfokú bíróság a testi sértés büntette és más bűncselekmény miatt a **vádlott** ellen indult büntetőügyben a Baranya Megyei Bíróság 12.B.63/2011/20. számú ítéletét helybenhagyja.

A kiszabott szabadságvesztés tartamába beszámítja az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt is.

Kötelezi a vádlottat, hogy fizessen meg az államnak a másodfokú eljárásban felmerült 5.490 (ötezer-négyszázkilencven) forint bűnügyi költséget.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a vádlott és védője jelentett be fellebbezést a büntetés enyhítése érdekében.

A Pécsi Fellebbviteli Főügyészség átiratában az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására tett indítványt.

A vádlott és védője a nyilvános ülésen fenntartották fellebbezésüket és a büntetés enyhítését kérték.

A másodfokú bíróság a jogorvoslattal megtámadott határozatot a Be.348.§ (1) bekezdése értelmében a megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül. Ennek során az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást mentesnek találta a Be.351.§ (2) bekezdésében felsorolt megalapozatlansági hibáktól és hiányosságoktól, az teljes körűen felderített, hiánytalan, iratellenes megállapítást vagy téves ténybeli következtetést nem tartalmaz.

Az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok maradéktalan betartásával a szükséges körben folytatta le a bizonyítási eljárást, melynek során feltárta és megvizsgálta a tényállás megfelelő felderítéséhez szükséges bizonyítékokat. Azok részletes és a logika szabályainak megfelelő értékelésével adott számot ténymegállapításairól.

A vádlott a bűncselekmény elkövetését a büntetőeljárás kezdeti szakaszától mindvégig beismerte, bűnösségét is elismerő vallomást terjesztett elő. Az elsőfokú bíróság által rögzített tényeket további bizonyítékok, így mindenekelőtt a helyszíni szemle adatai, a különböző szakértői vélemények, valamint a sértett előadása is alátámasztotta. A DNS vizsgálat alapján készített szakértői vélemény pedig természettudományos bizonyossággal igazolta a vádlott általi elkövetés tényét.

Azokban a kérdésekben, amelyekben a rendelkezésre álló bizonyítékok tartalma eltért egymástól, az elsőfokú bíróság a logika szabályainak megfelelő indokolással támasztotta alá megállapításait. Ilyen ellentmondás mutatkozott a vádlott és a sértett előadása között abban a tárgykörben, hogy a vádlott közösülési szándéka fennállt-e. Ebben a vonatkozásban az elsőfokú bíróság megalapozottan fogadta el a közösülés szándékának hiányát állító vádlotti védekezést. A sértetti vallomással ellentétben ugyancsak hiteles volt a vádlott előadása abban a körben is, hogy megérkezésekor a sértett még aludt, akit ő ébresztett fel.

A megalapozott tényállás - amelyet a jogorvoslati kérelmekben sem támadtak - a Be.351.§ (1) bekezdése alapján irányadó volt a fellebbezési eljárásban is.

E tényállásból az elsőfokú bíróság helyesen következtetett a vádlott büntetőjogi felelősségére és cselekményeinek minősítése is megfelel az anyagi büntető jogszabályoknak.

Osztotta a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság jogi álláspontját abban a kérdésben, hogy a nemi erkölcs elleni bűncselekmény önállóan nem állapítható meg arra figyelemmel, hogy a vádlott szeméremsértő magatartása a sértettel szemben alkalmazott fizikai erőszak részeként volt értékelhető, és nem a nemi vágy felkeltését vagy kielégítését szolgálta.

Nem tévedett az elsőfokú bíróság akkor sem, amikor a Baranya Megyei Főügyészség által vád tárgyává tett szemérem elleni erőszak büntette vonatkozásában felmentő rendelkezés hozatalát nem tartotta szükségesnek. Látszólagos alaki halmazat esetén - amennyiben a bűnösség csak a vád szerinti egyik bűncselekményben állapítható meg - nem hozható felmentő rendelkezés a másik bűncselekmény vonatkozásában. Ennek a töretlenül érvényesülő bírói gyakorlatnak megfelelően járt el az elsőfokú bíróság a felmentő rendelkezés hozatalának mellőzése során.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint mind a testi épség, mind a vagyon elleni bűncselekmény minősítésére, és azok halmazatban történő megállapítására törvényesen került sor.

Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabásánál irányadó körülményeket túlnyomórészt helyesen tárta fel. Azok mindössze annyiban szorultak helyesbítésre, hogy az életveszély közvetlen jellege nem értékelhető a vádlott terhére súlyosító körülményként. Az életveszély közvetett formája minősülne enyhítő körülménynek.

Az elsőfokú bíróság az egyebekben helyesen számba vett bűnösségi körülmények tényleges súlyának és jelentőségének megfelelően szabta ki a vádlottal szemben a büntetést. A feltárt súlyosító körülmények nagyobb száma miatt a kettőtől tizenkét évig terjedő büntetési tételkereten belül kiszabott 6 év börtönbüntetés és 6 év közügyektől eltiltás eltúlzottan szigorúnak nem tekinthető. Az mind az egyéni, mind az általános megelőzés szempontjából szükséges a Btk.37.§-ában megfogalmazott büntetési célok eléréséhez. Ezért annak lényeges enyhítésére a másodfokú bíróság törvényes lehetőséget nem látott.

A kifejtettek miatt a másodfokú bíróság a büntetés enyhítését célzó jogorvoslati kérelmeket nem találta alaposnak.

Mindezekre figyelemmel az elsőfokú bíróság ítéletét - miután egyéb rendelkezései is törvényesek voltak - a Be.371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A Btk.99.§ (1) bekezdése alapján rendelkezett az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől előzetes fogvatartásban töltött idő továbbmenő beszámításáról.

A vádlott a Be.381.§ (1) bekezdése alapján köteles a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

P é c s, 2012. január 20.

Dr.Krémer László s.k. a tanács elnöke, Dr.Halász Etelka s.k. előadó bíró, Dr.Túri Tamás s.k. bíró

A Baranya Megyei Bíróság 12.B.63/2011/20. számú ítélete a Pécsi Ítéltábla Bf.II.278/2011/4. számú végzése folytán a 2012. évi január hó 20. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

.Krémer László s.k.
a tanács elnöke

